

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Cdo/168/2024
Identifikačné číslo spisu:	4118204965
Dátum vydania rozhodnutia:	16.06.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Klenková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:4118204965.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne V. Z. U., narodenej XX. Z. XXXX, T., K. XXX/XXX, zastúpenej advokátkou JUDr. Dagmar Danóciovou, Nitra, Hodálova 2, proti žalovaným 1a/ V. K. G., narodenej XX. G. XXXX, T.-Y., H. XXX/XX, 1b/ V. N. G., narodeným XX. N. XXXX, T.-F., Y. XXX/XX, 1c/ V. I. G., narodeným X. Z. XXXX, T.-F., Ž. XXXX/X, 2/ U. G., narodenej X. B. XXXX, T., H. XXX/XX, zastúpenej advokátkou JUDr. Máriou Jakubíkovou, Nitra, Fraňa Mojtu 43, o zrušenie vecného bremena, vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 15C/49/2018, o dovolaní žalovaných 1/ a 2/ proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre zo 6. marca 2024 sp. zn. 25Co/90/2023, takto

rozhodol:

Uznesenie Krajského súdu v Nitre zo 6. marca 2024 sp. zn. 25Co/90/2023 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Dovolanie žalovaných 1a/ až 1c/ o d m i e t a.

Uznesenie Okresného súdu Nitra č. k. 15C/49/2018-641 z 9. apríla 2024 z r u š u j e.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Nitra (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 15C/49/2018-535 z 3. apríla 2023 zrušil vecné bremeno zapísané v časti C listu vlastníctva (ďalej len „LV“) č. XXXX k. ú. T. a v časti iné údaje LV č. XXXX k. ú. T., evidovaných na Okresnom úrade Nitra, katastrálny odbor, a to: vecné bremeno právo prechodu cez pozemok CKN parcelného č. XXXX/X pešo, všetkými dopravnými prostriedkami v prospech vlastníka pozemku CKN parcelných č. XXXX/X, XXXX/XX a XXXX/X v rozsahu označenom Geometrickým plánom č. 22679103-177/97-416/98, V6069/09 2708/09, Z 7305/12-3755/12, X 548/12-3939/12, Rozhodnutie OÚ Nitra, katastrálny odbor č. X 217/2021-17-4828/21-880/23; žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovaným 1/ a 2/ v plnej výške.

2. Krajský súd v Nitre (ďalej len „odvolací súd“) uznesením zo 6. marca 2024 sp. zn. 25Co/90/2023 odmietol odvolanie žalovaných 1/ a 2/ ako oneskorene podané; žalobkyni priznal proti žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

2.1. Odvolací súd skonštatoval, že v prípade, ak je strana zastúpená advokátom, je povinnosťou súdu doručiť rozsudok do vlastných rúk advokátovi (§ 223 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov, ďalej len „CSP“ v spojení s § 110 ods. 1 CSP). Aby bolo takéto doručenie advokátovi účinné, v zmysle zákona č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o e-Governmente“) je potrebné rozsudok doručiť advokátovi do jeho aktivovanej elektronickej schránky. V takom prípade nastáva plynutie úložnej lehoty, ktorá je 15 dní odo dňa nasledujúceho po dni uloženia elektronickej úradnej správy, ak osobitný predpis neustanovuje inú lehotu. K uloženiu rozsudku ako elektronickej úradnej správy došlo dňa 7. júna 2023. Od nasledujúceho dňa začala plynúť 15-dňová úložná lehota, ktorá skončila dňa 22. júna 2023. V uvedenom prípade nedošlo k doručeniu a následnému prevzatiu rozsudku počas úložnej lehoty, ktorý bol doručený až márnym uplynutím úložnej lehoty. Právna udalosť márneho uplynutia lehoty určenej podľa dní nastáva uplynutím 24.00 hod. posledného dňa lehoty (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. septembra 2023 sp. zn. 8Cdo/25/2023). Toho dôkazom bolo potvrdenie portálu slovensko.sk, podľa ktorej došlo k uplynutiu úložnej lehoty rozhodnutia do vlastných rúk s fikciou doručenia, systémom vygenerované dňa 23. júna 2023 o 00:16 hod. Následne začala plynúť lehota na podanie odvolania, a to konkrétne od 00:01 hod. nasledujúceho dňa po 22. júni 2023, t. j. dňom 23. júna 2023, ktorá v zmysle § 362 CSP márne uplynula dňa 7. júla 2023. Žalovaní 1/a 2/ podali odvolanie dňa 10. júla 2023, teda po uplynutí 15-dňovej lehoty na podanie odvolania. Z uvedeného dôvodu odvolací súd odmietol odvolanie ako oneskorene podané v súlade s ustanovením § 386 písm. a) CSP. Vzhľadom na uvedené už odvolací súd následne nepreskúmaval vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie. O nároku na náhradu trov konania rozhodol v súlade s ustanoveniami § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 a 2 CSP a podľa s článku 4 ods. 1 s použitím § 256 ods. 1 CSP.

3. Proti uvedenému rozhodnutiu odvolacieho súdu podali dovolanie žalovaní 1/ a 2/ (ďalej len „dovolatelia“), ktorého prípustnosť vyvodzovali z ustanovenia § 420 písm. f) CSP a § 421 ods. 1 písm. a) a písm. c) CSP. Namietali, že rozsudok súdu prvej inštancie bol právnej zástupkyňi žalovaných doručený uplynutím úložnej lehoty rozhodnutia do vlastných rúk s fikciou doručenia dňa 23. júna 2023 o 00:16 hod. Následne 24. júna 2023 začala plynúť 15-dňová lehota na podanie odvolania, ktorá uplynula dňa 8. júla 2023 - sobotu, preto posledný dňom bol najbližší pracovný deň a to dňa 10. júla 2023, kedy aj odvolanie bolo podané právnu zástupkyňou žalovaných 1/ a 2/. Podľa názoru dovolateľov, argumentácia odvolacieho súdu k včasnosti podania odvolania bola nesprávna, pričom poukázali na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Obdo/6/2022, zverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 3/2022, podľa ktorého „pri fikcii doručenia sa elektronický dokument považuje za doručený až po uplynutí úložnej lehoty v zmysle § 32 ods. 2 zákona č. 305/2013 Z. z. o e-Governmente a nie v posledný deň úložnej lehoty“. Akcentovali, že ide o zjednocujúce stanovisko všeobecne záväzného charakteru. Poukazujúc na jeho odôvodnenie uviedli, že podľa § 121 ods. 2 CSP sa do plynutia lehoty nezapočítava deň, kedy nastala skutočnosť určujúca jej začiatok, a že elektronický dokument sa počas úložnej lehoty považuje za nedoručený, pričom za doručený sa považuje až po jej uplynutí. Vzhľadom na uvedené boli toho názoru, že ich odvolanie bolo podané včas. Ďalej uviedli, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie len listinnými dôkazmi a výsluchmi svedkov a odmietol vykonať znalecké dokazovanie s poukazom na koncentráciu konania, hoci už na pojednávaní konanom dňa 26. mája 2021 uviedol, že uvažuje o možnosti zrušenia vecného bremena bez náhrady. Namietali, že rozhodnutie trpí skutkovými vadami v dôsledku nesprávne vytvoreného skutkového základu, čo mohlo byť spôsobené nesprávnym vyhodnotením návrhov na vykonanie dôkazov alebo vykonaných dôkazov. Zdôraznili, že znalecké dokazovanie navrhovali práve z dôvodu nejasností ohľadom rozsahu prípadnej náhrady a kvality prístupu k nehnuteľnosti, pričom jeho nevykonanie sťažilo ich dôkaznú pozíciu a mohlo viesť k neuneseniu dôkazného bremena. V tejto súvislosti namietali, že takýmto procesným postupom im súd znemožnil uskutočňovať ich procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Zároveň poukázali na rozdielnu rozhodovaciu prax dovolacieho súdu, keď odvolací súd vychádzal z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Cdo/25/2023, ktoré je podľa ich názoru v rozpore so zjednocujúcim stanoviskom sp. zn. 3Obdo/6/2022, čo vedie aj k rozdielnej rozhodovacej

praxi súdov nižších stupňov. Zároveň žiadali o odklad právoplatnosti a vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia, poukazujúc na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obdo/96/2020, podľa ktorého je rozhodujúce porovnanie ujmy strán. V tomto prípade by bez odkladu žalovaní stratili prístup k nehnuteľnosti, zatiaľ čo protistrane by odkladom nevznikla podstatná ujma. Žiadali zrušiť uznesenie odvolacieho súdu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, prípadne zrušiť aj rozhodnutie súdu prvej inštancie a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Uplatnili si nárok na náhradu trov konania.

4. Žalobkyňa vo vyjadrení k dovolaniu uviedla, že v návrhu na odklad právoplatnosti a vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia žalovaní neuviedli dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali potrebu odkladu, keďže žalovaní už v súčasnosti realizujú prístup k pozemkom - parcelných č. XXXX/X, XXXX/XX a XXXX/X iným spôsobom, a to cez ich pozemky zapísané na LV č. XXXX, k. ú. T. zo strany ulice S.J.. Z uvedeného dôvodu preto právo prechodu a prejazdu žalovaných cez pozemok žalobkyne zo strany ulice K. je už v súčasnosti nepotrebné. Podľa žalobkyne uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Obdo/6/2022 nemá charakter zjednocujúceho stanoviska, ale ide o individuálne súdne rozhodnutie, hoci publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky. Zjednocujúce stanoviská sú prijímané osobitným postupom podľa § 8 ods. 3 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch, pričom ide o abstraktné výkladové akty smerujúce k zabezpečeniu jednotného výkladu právnych predpisov. Samotná publikácia rozhodnutia v zbierke znamená len to, že ide o rozhodnutie zásadného významu, nie však o normatívne záväzný výklad prijatý mechanizmom zjednocovania súdnej praxe. Z tohto dôvodu nemožno uvedené rozhodnutie považovať za zjednocujúce stanovisko ani z neho vyvodzovať záväzný rozpor voči inému rozhodnutiu dovolacieho súdu. K nevykonaniu znaleckého dokazovania, žalobkyňa uviedla, že súd postupoval v súlade so zásadou koncentrácie konania podľa § 153 CSP. Žalovaní mali dostatočný priestor na predkladanie dôkazov vrátane súkromného znaleckého posudku, čo však nevyužili, a návrh na vykonanie znaleckého dokazovania predniesli až na poslednom pojednávaní. Vykonanie takéhoto dôkazu by si vyžadovalo odročenie pojednávania, čo je v rozpore s princípom hospodárnosti konania, preto súd oprávnené na tento dôkaz neprihliadol. K dovolaciemu dôvodu uplatnenému podľa § 420 ods. 1 písm. f) CSP uviedla, že nesprávny procesný postup musí spočívať v takom postupe súdu, ktorým je strane sporu znemožnené realizovať jej procesné práva. Z ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky napr. uznesenie sp. zn. 1Cdo/66/2019 vyplýva, že právo na spravodlivý proces nezahŕňa právo strany na vykonanie všetkých ňou navrhnutých dôkazov, ani právo na rozhodnutie v súlade s jej právnymi názormi. Nevykonanie navrhnutého dôkazu samo osebe nepredstavuje porušenie práva na spravodlivý proces. Žalobkyňa zároveň poukázala na to, že Krajský súd v Nitre už v inej veci (sp. zn. 9Co/57/2022) rozhodol o odmietnutí odvolania z obdobných dôvodov, čím sa podľa nej potvrdzuje konzistentnosť rozhodovacej praxe. Namietaný rozpor preto nie je daný. Z rozsudku Krajského súdu v Nitre sp. zn. 8Co/40/2023 podľa nej zároveň nevyplýva záver o včasnosti odvolania, keďže v tejto veci nešlo o posúdenie jeho oneskorenosti. Navrhla dovolanie zamietnuť. Uplatnila si nárok na náhradu trov dovolacieho konania voči žalovaným v rozsahu 100 %.

5. Podľa § 444 ods. 1 a 2 CSP dovolací súd môže na návrh odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa. Ak nejde o rozhodnutie, ktoré ukladá povinnosť plniť, dovolací súd môže na návrh odložiť jeho právoplatnosť, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa; ustanovenie § 230 tým nie je dotknuté.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) príslušný na rozhodnutie o dovolaní (§ 35 CSP) nezistil splnenie podmienok pre vyhovieť návrhu na odklad právoplatnosti a vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia, pred preskúmaním dovolaním napadnutého rozhodnutia, preto v súlade s ustálenou súdnou praxou o tom nevydal samostatné rozhodnutie.

7. Dovolací súd príslušný na rozhodnutie o dovolaní (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podali v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strany sporu, v neprospech ktorých bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) po preskúmaní, či dovolanie obsahuje zákonom predpísané náležitosti (§ 428 CSP) a či sú splnené podmienky podľa § 429 CSP, v rámci dovolacieho prieskumu dospel k záveru, že dovolanie žalovanej 2/ je nielen procesne prípustné, ale aj

dôvodné.

8. Podľa § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

9. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné sú vymenované v § 420 a § 421 CSP. Z citovaného ustanovenia *expressis verbis* vyplýva, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, tak takéto rozhodnutie nemožno úspešne napadnúť dovolaním.

10. Podľa § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

11. Podľa § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

12. Hlavnými znakmi charakterizujúcimi procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f) CSP sú zásah súdu do práva strany sporu a nesprávny procesný postup súdu reprezentujúci takýto zásah znemožňujúci procesnej strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia v takej miere (intenzite), v dôsledku ktorej došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podstata práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky a ich spravodlivé rozhodnutie (I. ÚS 26/94).

13. Ustanovenie § 420 písm. f) CSP zakladá prípustnosť a zároveň dôvodnosť dovolania v tých prípadoch, v ktorých miera porušenia procesných práv strany nadobudla intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. V zmysle uvedeného ustanovenia treba za nesprávny procesný postup považovať postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zákonnému, ale aj ústavnoprávnemu rámcu, a tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom *denegatio iustitiae* (odmietnutie spravodlivosti).

14. Pod porušením práva na spravodlivý proces vo všeobecnosti treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa účastníkom konania znemožní realizácia tých procesných práv, ktoré im právna úprava priznáva za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov v tom - ktorom konkrétnom konaní, pričom miera tohto porušenia znamená porušenie práva na spravodlivý proces; jeho súčasťou je aj náležité odôvodnenie rozhodnutia (sp. zn. II. ÚS 559/2018, III. ÚS 47/2019, 4Cdo/140/2019, 4Cdo/120/2019).

15. Podľa § 32 ods. 2 zákona o e-Governmente úložnou lehotou na účely tohto zákona je lehota, počas ktorej je uložená elektronická úradná správa považovaná za nedoručenú. Úložná lehota je 15 dní odo dňa nasledujúceho po dni uloženia elektronickej úradnej správy, ak osobitný predpis neustanovuje inú lehotu.

16. Podľa § 32 ods. 5 písm. b) bod. 1 zákona o e-Governmente elektronická úradná správa, vrátane všetkých elektronických dokumentov, sa považuje za doručenú, ak je adresátom iná osoba ako orgán verejnej moci, a ak sa doručuje do vlastných rúk, dňom, hodinou, minútou a sekundou uvedenými na elektronickej doručenke alebo márnym uplynutím úložnej lehoty podľa toho, ktorá skutočnosť nastane skôr, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvedel.

17. Podľa § 121 ods. 2 CSP do plynutia lehoty určenej podľa dní sa nezapočítava deň, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty.

18. Predmetom posúdenia v preskúmvanej veci bolo určenie momentu doručenia rozhodnutia súdu prvej inštancie prostredníctvom elektronickej schránky a od toho závislého začiatku plynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolací súd vychádzal z toho, že doručenie napadnutého rozhodnutia nastalo márnym uplynutím úložnej lehoty, pričom koniec plynutia odvolacej lehoty určil na posledný deň uloženia elektronickej úradnej správy do elektronickej schránky právneho zástupcu žalovaných, v dôsledku čoho dospel k záveru, že odvolanie bolo podané oneskorene. Odvolací súd pri posudzovaní včasnosti podaného odvolania vychádzal z právneho názoru uvedeného v uznesení najvyššieho súdu z 26. septembra 2023 sp. zn. 8Cdo/25/2023, v zmysle ktorého právna udalosť márneho uplynutia lehoty určenej podľa dní nastáva uplynutím 24.00 hod. posledného dňa lehoty a nie 00.00 hod. nasledujúceho dňa.

19. Veľký senát občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu v uznesení z 26. novembra 2025 sp. zn. 1VCdo/8/2025 publikovaného v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 3/2026 judikoval právnu vetu v znení: „Pri fikcii doručenia sa elektronický dokument považuje za doručený až po uplynutí úložnej lehoty v zmysle § 32 ods. 2 zákon č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente) v znení neskorších predpisov a nie v posledný deň úložnej lehoty“. Právny názor vyjadrený v rozhodnutí veľkého senátu je pre senáty najvyššieho súdu záväzný (§ 48 ods. 3 veta prvá CSP).

20. Podľa § 32 ods. 2 zákona o e-Governmente sa elektronická úradná správa počas úložnej lehoty považuje za nedoručenú. Z uvedeného vyplýva, že počas celého plynutia úložnej lehoty, vrátane jej posledného dňa, nemôže nastať právny účinok doručenia, pričom fikcia doručenia nastáva až po jej márnom uplynutí, t. j. nasledujúci deň po skončení úložnej lehoty. Tento výklad zodpovedá jazykovému aj systematickému výkladu citovaného ustanovenia a je podporený rozhodovacou praxou dovolacieho súdu napr. sp. zn. 3Obdo/6/2022, 2Cdo/103/2022, 6Cdo/1/2020. V tejto súvislosti dovolací súd poukazuje aj na právnu vetu publikovanú v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 26/2022 v znení právnej vety: „Pri fikcii doručenia sa elektronický dokument považuje za doručený až po uplynutí úložnej lehoty v zmysle § 32 ods. 2 zákona č. 305/2013 Z. z. o e-Governmente, a nie v posledný deň úložnej lehoty“ (uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 3Obdo/6/2022 z 23. februára 2022). Z uvedeného je zrejmé, že počas plynutia úložnej lehoty od prvého do posledného dňa nemôže nastať fikcia doručenia, ktorá nastáva až po jej uplynutí, t. j. nasledujúci deň. Právny záver vyplývajúci z uznesenia najvyššieho súdu z 26. septembra 2023 sp. zn. 8Cdo/25/2023 podľa názoru dovolacieho súdu nezohľadňuje osobitnú právnu úpravu obsiahnutú v zákone o e-Governmente, ktorý ako lex specialis výslovne ustanovuje, že elektronická úradná správa sa počas celej úložnej lehoty považuje za nedoručenú (§ 32 ods. 2).

21. V danom prípade bola elektronická úradná správa uložená do elektronickej schránky právneho zástupcu žalovaných dňa 7. júna 2023, pričom 15-dňová úložná lehota uplynula dňa 22. júna 2023. Fikcia doručenia nastala dňa 23. júna 2023, a keďže sa podľa § 121 CSP deň doručenia do lehoty nezapočítava, lehota na podanie odvolania začala plynúť dňom 24. júna 2023 a uplynula dňa 8. júla 2023. Vzhľadom k tomu, že posledný deň lehoty pripadol na deň pracovného pokoja, v tomto prípade lehota na podanie odvolania uplynula dňa 10. júla 2023, najbližší pracovný deň. Odvolanie žalovaných dňom 10. júla 2023 bolo podané včas. Tým, že odvolací súd nesprávne určil začiatok plynutia odvolacej lehoty a v dôsledku toho odvolanie odmietol ako oneskorené, znemožnil žalovaným realizáciu ich procesného práva

na preskúmanie rozhodnutia súdu prvej inštancie v odvolacom konaní. Takýto postup predstavuje existenciu vady zmatečnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP.

22. Vychádzajúc z uvedeného dovolací súd považoval namietané porušenie procesných práv žalovanej 2/ v spore v intenzite, majúcej za následok porušenie jej práva na spravodlivý proces, čím je daná nielen prípustnosť, ale aj dôvodnosť podaného dovolania v zmysle § 420 písm. f) CSP. Namietané nesprávne posúdenie momentu doručenia a začiatku plynutia odvolacej lehoty sa bezprostredne premieňa do možnosti sporovej strany realizovať jej procesné právo podať odvolanie, a preto ide o otázku procesného postupu súdu s dopadom na právo na spravodlivý proces zaručené čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Vzhľadom na zrušenie napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu dovolací súd sa s ďalšími uplatnenými námietkami nezaoberal.

23. Vzhľadom na uvedené dôvody dovolací súd preto napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil v súlade s § 449 ods. 1 CSP a vec mu vrátil na ďalšie konanie v súlade s § 450 CSP.

24. Podľa § 455 CSP ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu.

25. V ďalšom konaní bude úlohou odvolacieho súdu prejednať a rozhodnúť o podanom odvolaní žalovaných v zmysle uplatnených odvolacích námietok, ktoré v čase jeho podania tvorili nerozlučné spoločenstvo (§ 77 CSP).

26. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný 1/ zomrel dňa X. I. XXXX v priebehu dovolacieho konania. Najvyšší súd uznesením z 21. apríla 2026 sp. zn. 8Cdo/168/2024 rozhodol o pokračovaní v konaní s právnymi nástupcami žalovaného 1/ a to žalovanými 1a/ V. K. G., 1b/ V. N. G. 1c/ V. I. G. a U. G., ktorá je žalovanou 2/ v spore. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 28. mája 2026. Žalovaní 1a/ až 1c/ i napriek poučeniu o povinnosti zvoliť si právneho zástupcu v zmysle § 429 ods. 1 a 2 CSP, dovolaciemu súdu neoznámili a ani nepredložili plnú moc na zastupovanie v odvolacom konaní zvoleným advokátom. Z uvedeného dôvodu dovolací súd vo vzťahu k žalovaným 1a/ až 1c/ dovolanie odmietol v súlade s § 447 písm. e) CSP.

27. Uznesením č. k. 15C/49/2018-641 z 9. apríla 2024 s právoplatnosťou od 6. mája 2024 súd prvej inštancie uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania vo výške 2.241,55 eura spolu s daňou z pridanej hodnoty, pozostávajúcej z trov právneho zastúpenia vo výške 2.092,55 eura a súdnych poplatkov v sume 149 eur, na účet právneho zástupcu žalobkyne JUDr. Dagmar Danóciovej, Nitra, Hodálova 2, do 3 dní od doručenia tohto uznesenia.

28. Podľa § 439 CSP dovolací súd je rozsahom dovolania viazaný okrem prípadov, ak a) od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý dovolaním nebol dotknutý, b) ide o nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 a dovolanie podal len niektorý zo subjektov, c) určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

29. Vydanie uznesenia o náhrade trov konania v konkrétnej výške je jednostranne závislé od existencie právoplatného rozhodnutia vo veci. Zrušením rozsudku odvolacieho súdu uznesenie o výške náhrady trov konania ako závislé rozhodnutie stratilo svoj podklad. Bez nadväznosti na predchádzajúce (zrušené) rozhodnutie by zostalo uznesenie o výške náhrady trov konania osamotené, strácalo by rozumný zmysel, čo by zároveň odporovalo princípu právnej istoty (sp. zn. 4Obdo7/2018, 3Obo/9/2017). Závislým výrokom môže byť nielen dovolaním nedotknutý výrok, tvoriaci súčasť napadnutého rozhodnutia, ale aj výrok, ktorý je obsahom iného, samostatného rozhodnutia v danej veci (R 73/2004).

30. Z dôvodu zrušenia rozhodnutia vo veci samej dovolací súd zrušil aj uznesenie o trovách konania vydané súdom prvej inštancie v súlade s § 449 v spojení s § 439 CSP.

31. Na záver dovolací súd upriamuje pozornosť na oznámenie právnej zástupkyne žalobkyne z 27. marca 2025, z ktorého vyplýva, že došlo k prevodu vlastníckeho práva k spornej nehnuteľnosti. Uvedené podanie však nesplňa náležitosti procesného návrhu v zmysle § 80 CSP, preto dovolací súd uvedenú skutočnosť vzal len na vedomie. Konanie o zmene sporovej strany je charakteristické dispozičným princípom, t. j. bez návrhu žalobcu nie je možné o zmene sporovej strany rozhodovať.

32. O trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania rozhodne odvolací súd v súlade s § 453 ods. 1 a 3 CSP.

33. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.